

byrde Kommunernes Beboere store Udgifter; og det kan vi fra vor Side ikke gaa med til. Vi vil fastholde, at det bliver Kirkeministeren, der, i Lighed med hvad der er foreslaaet i Udvalgets Betænkning, faar den endelige Afgørelse, og at der foruden Menighedsraadets Erklæring ogsaa indhentes Erklæring fra vedkommende Kommunalraad. Ved at følge Ministerens Forslag vil, forekommer det mig, Kirkernes Overtilsyn og Menighedsraadene komme til at danne ligesom en Stat i Staten, og det maa vi aldeles bestemt modsætte os. Men dertil kommer, at Kirkebetjeningens hele Virksomhed vil efter min Opfattelse komme til at foregaa under langt mere usikre økonomiske Forhold, hvis Ministerens Forslag følges, end hvis Udvalgets Forslag følges, og det er et Hensyn, man ikke kan lade helt ude af Betragtning. Jeg vil imidlertid haabe, at det i Udvalget maa lykkes at opnaa Enighed om en Affattelse af Forslaget, der muliggør, at det kan vinde Tilslutning fra de forskellige Partier.

Johannes Lou: Paa mit Partis Vegne skal jeg udtale, at vi vil se med den største Velvillie paa Gennemførelsen af dette Forslag til Ændringer i Præstelønningsloven.

At man i § 7 giver Præster, som tidligere har været den ældre Lønningsordning undergivne, Tilladelse til at komme ind under de nye Lønningsregler, der medfører en Del virkelig betydelige Forandringer, finder vi selvfølgeligt. Paa samme Maade stiller vi os med Hensyn til § 6, og jeg kan her slutte mig til den ærede socialdemokratiske Ordførers (Kammersgaard) Syn paa den tidligere Lovgivningsmagts mangelfulde Kendskab til de færreste Forhold. De to Paragraffer, §§ 2 og 3, har det konservative Folkeparti saa meget lettere ved at anbefale, som de er Udtryk for nogle af de Minimumsønsker, vi havde, da Forslaget til Præstelønningsloven var til Behandling. Med Hensyn til den store § 5 vil vi i det Udvalg, som bliver nedsat om denne Sag, stille os saa forstaaende overfor heledet her omhandlede Spørgsmaals Løsning som vel muligt. Hvad angaar § 1, skal jeg paa dette Tidspunkt ikke udtale mig om, hvorvidt der kan komme fuldstændig Overensstemmelse mellem § 18 i Lov af 4. Oktober 1919 og det Punktum, der ifølge nærværende Forslag skal føjes hertil; kan der imidlertid komme Overensstemmelse, er vi ogsaa villige til at tiltræde denne Paragrafs Ordlyd.

Povlsen: De Ændringer, der foreslaas her i den egentlige Præstelønningslov, er

ikke meget indgribende, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale dem alle.

Jeg finder det ganske rimeligt, at man aabner Mulighed for de præsteviede Mænd, som i Henhold til Lov af 28. Juni 1920 § 1, Nr. 2—4, indtræder i Folkekirkens Tjeneste, Adgang til at medtage indtil 9 Aars Tjenestealder ligesom de Præster, der har været ansatte i ikke pensionsberettigede Embeder. Den ærede Ordfører for Venstre (N. Johan Laursen) ligesom den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Kammersgaard) syntes at gaa ud fra, at der aabnedes de paagældende Adgang til at føre hele den Tjenestealder med, som de havde opnaaet i deres Tjeneste udenfor Folkekirken. Dette er ikke Tilfældet; det er kun indtil 9 Aars Tjenestealder, de kan føre med sig. Jeg kunde imidlertid ønske, at man her ved denne Lejlighed fik rettet noget, som jeg anser for en Fejl, saaledes at Mænd, der har tjent som Præster i Stillinger, hvor Lønnen udredes af Kommunen eller direkte af Statskassen, fik Adgang til at føre hele deres Tjenestetid med over som Tjenestealder, naar de gik ind i almindelig folkekirkelig Tjeneste. Jeg synes, der er noget ubilligt i, at de kun kan føre indtil 9 Aars Anciennetet med sig; jeg er sikkerpaa, at flere af dem — ja, jeg ved det med Bestemthed for en enkelt Vedkommende — til at begynde med gik ind i en Stilling som Præst, der lønnedes af Kommunen eller direkte af Statskassen, under den bestemte Forudsætning, at det ikke skulde komme dem til Skade, og jeg mener, de i Virkeligheden er fuldt ligestillede med andre Præster. Jeg har ogsaa det Haab, at den højterede Kirkeminister vil være medvirkende til, at den Uret, som jeg synes, der er gjort disse Mænd, kan blive rettet, saaledes at de kan faa hele den Tid, de har gjort Tjeneste i de paagældende Stillinger, medregnet som Tjenestealder, efter at de er traadt ind i den almindelige folkekirkelige Tjeneste.

Den vigtigste Paragraf og den Paragraf, der har givet Anledning til Lovforslagets Fremkomst, er § 5, som ændrer Præstelønningslovens § 34, og det er her atter Kordegnenes Stilling, som er det vigtigste Punkt. Straks efter at Præstelønningsloven var blevet vedtaget, var man klar over, at Kordegnene ikke var blevet retfærdigt behandlet, idet denne Lov ikke bragte nogen Forbedring af Kordegnenes Stilling, men tværtimod forringede den og navnlig gjorde deres Pensionsforhold meget ringere. Det var tidligere saaledes, at Kordegne, der tillige var Lærere, fik Lov til ved deres Pensionsberegning at medtage